

OBSAH

Zprávy z provincie	1
Internetové stránky provincie	3
Oslavy v Praze - Lysolajích	5
Nové knihy	7
Nabídka Teologické Summy	8
Prosby o modlitby	9
Laická sdružení sv. Dominika	9
Jubileum otce Ambrože	12
Nekrologium	16
P. V. Koudelka OP: Papež Honorius III.	17
Sv. Dominik	20
T. Brichtová OP: Bělostné dogma	25
Stanovy Sdružení kněží a jáhnů sv. Dominika	26

OPUSCULUM

Měsíčník České dominikánské rodiny

Vydává Kazatelské středisko

České dominikánské provincie

Adresa redakce:

Dagmar Ester Kopecká

Na Zlíchově 221/8, 152 00 Praha 5

tel./fax: 251 554 669; e-mail: ester@op.cz

č. účtu: 122918389/0800 (ČS) var. symbol 332

Roční předplatné (11 čísel) včetně poštovného je 215 Kč.

Uzávěrka dalšího čísla: 25. 8. 2003

KALENDAŘ AKCÍ ČESKÉ DOMINIKÁNSKÉ RODINY

25. 7. - 3. 8. 2003 letní misie v Toužimi

26. - 28. 9. 2003 setkání formátorů LSsD ve Vranově u Brna

28. 10. 2003 zasedání rady vyšších představených OP v Praze

8. 11. 2003 setkání české dominikánské rodiny v H. Králové

SLUŽBY PROVINCIALÁTU

provinciál: Út 9 - 11; 14 - 16 (*kromě úterků, kdy je zasedání prov. rady*), Čt 9 - 11

KAZATELSKÉ STŘEDISKO

Další setkání týmu KS se bude konat 15. 9.

PRAŽSKÝ KONVENT

Pravidelné bohoslužby

Změny!: pondělí až pátek nebude Mše svatá v 7:00 hod., ostatní zůstává v červenci a srpnu nejsou pravidelné úterní adorace Nejsvětější svátosti

Pravidelné týdenní akce:

● *neděle* 16:00 presidium Mariiny legie (velká hovorna)

Mariánská pobožnost

3. 7. a 3. 8. v 17:45 procesí s obrazem Panny Marie Rynecké, litanie k Panně Marii, růženec

Další akce:

Oáza živé církve I^o - patnáctidenní duchovní cvičení pro mladé lidi (17-35 let). Každý den rekolekci je nesen jedním růžencovým tajemstvím a je věnován důkladnému prožití některých základních pravd křesťanské víry. Termín: 25. 7. - 10. 8. 2003. Informace a přihlášky: hana.klara@centrum.cz nebo O. Jan Rajlich, Husova 8, 110 00 Praha 1**Oáza Domácí církve** - patnáctidenní duchovní cvičení pro rodiny, termín 25. 7. - 10. 8. Hlídaní dětí zajištěno.

SLAVNOST SV. DOMINIKA

7. 8. od 20:30 v kostele sv. Jiljí
*vigilie Slavnosti sv. Dominika*8. 8. v 18:30 v kostele sv. Jiljí
*slavná Mše sv. ke cti sv. otce Dominika
slavená spolu s františkánskou rodinou
něšpory
agapé v barokním refektáři*

VŠICHNI JSOU SRDEČNĚ ZVÁNI

Hledáme dobrovolníky, kteří by mohli pomoci s přípravou oslav:

8. 8. s liturgií (ministranti, lektoři, průvod s obětními dary) a s organizací večera

7. 8. a 8. 8. s přípravou kostela a refektáře, hlavně úklid

7. 8. a 8. 8. s přípravou pohoštění v refektáři

8. 8. a 9. 8. s následným úklidem Pomocníci, hlase se u

o. Jana (224 218 439, jan@op.cz),o. Damiána (603 925 648, damian@op.cz),nebo o. Pavla (602 858 800, pavel@op.cz).Kláster dominikánů Praha má **nové faxové číslo**: 224 218 443BRATŘI DOMINIKÁNI PŘEJÍ VŠEM
PŘÍJEMNOU A POŽEHANOU DOBU
PRÁZDNIN A DOVOLENÝCH

Dominikánská teologická dílna 2003

2. ročník – Tajemství kněžství

7. 7. - 11. 7. 2003 klášter sv. Jiljí, Husova 8, 110 00 Praha 1

tematické cykly:

fr. ThLic. Štěpán Filip OP: Kněžství Ježíše Krista podle sv. Tomáše

fr. ThLic. Benedikt Mohelník OP: Královské kněžství Božího lidu

fr. Tomáš Pospíšil OP: Povolání – kněžství – Spása

Zahájení 7. 7. v 9 hod. v čítárně kláštera, další program bude upřesněn**Stravování** je možné v klášteře (oběd 40 Kč, snídaně 20 Kč, celodenní 100 Kč)**Nocleh** v klášteře bratří (pro muže) je možno domluvit (80 Kč/noc).

Přihlášky a podrobnější informace:

P. Tomáš Pospíšil OP, klášter dominikánů, Dolní Česká 3, 669 02 Znojmo

e-mail: tomas@op.cz, tel.: 737 781 374POUTNÍ SEZÓNA 2003
v Jablonném v PodještědíKláster dominikánů, Klášterní 33
471 25 Jablonné v Podještědí, tel. 487 762 105*Poutní sezóna začíná 1. května 2003 a končí Růžencovou slavností 5. října 2003. V tomto období jsou pravidelné bohoslužby v pracovní dny v 18:00 hodin a v soboty, neděle a státem uznané svátky v 9:30 a 11:00 hodin. Každou první neděli v měsíci v 11:00 hodin je mše sv. v německém jazyce.*

Plánované akce na červenec a srpen:

10. srpna **Pouť ke cti svatého jáhna Vavřince, mučedníka**
9:30 Mons. Karel Havelka, generální vikář litoměřický

DOMINIKÁNSKÉ MISIE

Letní misie: Toužim 25. 7. - 3. 8. 2003

Misionáři, hlase se!fr. P. Pavel Mayer OP, Kazatelské středisko, Husova 8, 110 00 Praha 1
e-mail: pavel@op.cz, tel. 602 858 800

Internetové stránky naší provincie – jak to vypadá?

Po poněkud dlouhé a klopotné přípravě je téměř hotová nová verze dominikánských webových stránek. Na internetu by se měly objevit informace o celé dominikánské rodině určené jak pro prezentaci naší provincie před širokou veřejností, tak pro naši „vnitřní potřebu“. Proto je možné při vložení informace například vybrat skupinu(y), pro kterou je určena (bratři, mnišky, kongregační sestry, laici, ...); ne vše tedy bude veřejné. K neveřejným informacím se dostanou jen oprávnění uživatelé (uživatelské jméno a přístupové heslo získají od správce stránek).

Informace jsou rozděleny do několika základních oblastí:

- Aktuality – přehled zpráv z provincie a kalendář akcí
- Rodina OP – informace o jednotlivých větvích, komunitách a společenstvích
- Služba slova – přednášky, promluvy (a připravované stránky apologie)
- Liturgie – přehled bohoslužeb, liturgických textů (a not), liturgický kalendář
- Dokumenty – církevní, řádové, ...
- Projekty – Misie, Oáza, Krystal, VEŠ...
- Odkazy

Protože ale „kostra“ (připravené šablony stránek a aplikace) bez „masa“ (informací, článků, obrázků) toho mnoho o dominikánské rodině nevypoví, obracím se na ty z vás, kdo mi pomoc přislíbili, na ty, kdo se na mé prosby zatím neozvali i na všechny ostatní, které si dovoluji oslovit (dodatečně) tímto způsobem. Potřebuji vaši pomoc. Především bych rád získal informace o všech (?) komunitách. Pošlete mi, prosím, za váš konvent, klášter, MS,... zejména:

- krátkou charakteristiku na 2-4 odstavce (historie, současnost, poslání); je možné uveřejnit i text obsáhlejší, pokud byste chtěli
- seznam bohoslužeb ve vašem kostele (farnostech a kostelích)
- seznam pravidelných akcí, které u vás probíhají
- jednorázové akce, které připravujete
- zajímavosti a aktuality z vašeho okolí, o kterých byste rádi zpravili ostatní

Dále uvítám jakékoli vaše zajímavé články, příspěvky, odkazy na vaše vlastní nebo jiné vhodné webové stránky, obrázky, fotky (vrátím) apod. Rád bych mezi vámi našel „pilné správce“, kteří se budou starat o to, aby informace na našich stránkách nezastaraly. Opravovat, mazat a přidávat je mohou buď přímo sami nebo se domluvíme na nějakém jiném, pro ně dostupném řešení jejich aktualizace.

Pro začátek bych uvítal i pomocníka pro vkládání (a přepisování) textů do webových stránek (vhodné pro ty, kdo mají přístup na internet).

Děkuji všem za jakoukoli pomoc a za modlitby.

Jan Jáchym Beneš

nám. Chuchelských bojovníků 11/5, 159 00 Praha 5, jachym@op.cz

ČESKÁ KONGREGACE SESTER DOMINIKÁNEK

Dne 8. 8. 2003 složí doživotní sliby naše sestry S. M. Benedikta Hubnerová a S. M. Rafaela Slavíková. Dne 28. 8. 2003 složí své první sliby S. M. Doubravka Rubešová.

ZIVÝ RŮŽENEC

Zveme všechny členy a přátele dominikánské rodiny k zapojení do živého růžence za mír a za rodiny. Zájemci se mohou přihlásit na adrese: Fr. Irenej, Klášter dominikánů, Dolní Česká 3, 669 02 Znojmo

fr. Irenej, O.P., promotor pro růženec

SUMMA THEOLOGIE NA INTERNETU

Summa theologie na internetu /český překlad z let 1937-1940 doplněný latinským textem a anglickým překladem/ je nyní kompletní! Text lze paralelně prohlížet ve 3 sloupcích – <http://krystal.op.cz/sth>

JUBILEA BRATŘÍ A SESTER

3. 7.	S. M. Malvina Černá	80. narozeniny
9. 7.	S. M. Terezie Eisnerová	48. narozeniny
12. 7.	Fr. Marek Žilinský	82. narozeniny
16. 7.	Fr. František Švercl	72. narozeniny
16. 7.	Fr. Metoděj Kočí	38. narozeniny
18. 7.	Fr. Vojtěch Soudský	51. narozeniny
23. 7.	Fr. Valentin Laburda	47. narozeniny
24. 7.	S. M. Laura Nevřelová	90. narozeniny
31. 7.	Fr. Irenej Šiklar	33. narozeniny
31. 7.	Fr. Jindřich Poláček	27. narozeniny
3. 8.	Fr. Cyril Molnár	37. narozeniny
5. 8.	Fr. Albert Beneš, Fr. Česlav Plachý	30. výročí slavných slibů
10. 8.	S. M. Jana Pitterová	30. narozeniny
11. 8.	S. M. Michaela Smrčková	76. narozeniny
15. 8.	Fr. Norbert Badal	47. narozeniny
18. 8.	Fr. Bernard Špaček	20. výročí slavných slibů
21. 8.	S. M. Pavla Šitinová	52. narozeniny
26. 8.	Fr. Jacek Horák	51. narozeniny
28. 8.	S. M. Vlasta Jochcová	70. výročí svatě profese
29. 8.	Fr. Tomáš Bahounek	56. narozeniny
30. 8.	S. M. Lucie Vintrová	30. narozeniny

Blahopřejeme!

Milá dominikánská rodino – milí bratři a sestry,

s radostí Vám oznamujeme, že ve středu dne 16. 7. 2003 oslavíme 10. výročí potvrzení naší komunity jakožto mnišek Kazatelského řádu Římem.

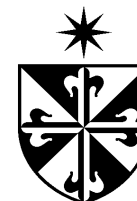
Srdečně Vás všechny zveme na společné slavení, především mši svatou, kterou bude celebrovat Mons. Dominik Duka OP ve 12 hod., při níž chceme poděkovat Pánu Bohu za dar tak vzácného povolání, a všem bratrům a sestrám, příbuzným, přátelům a dobrodincům za jejich podíl na tvoření naší komunity.

Po mši svaté Vás zveme na agapé. Dá-li Pán Bůh, v 16. hod. nás obšťastní Alberto a Lenka Foletti svým komickým divadlem s názvem: Strach nemá krátké nohy. Nedá-li, jistě nám připraví jinou hezkou zábavu. Nakonec se společně pomodlíme večerní chvály.

Těší se na Vás Vaše sestry z Lysolaj!

sr. M. Pavla OP

“Zpívejte Bohu, zpívejte,
zpívejte našemu králi, zpívejte!”
Žalm 47, 7

**Program
oslav 10. výročí potvrzení
Klášteřa Mnišek Kazatelského řádu
v Praze - Lysolajích
dne 16. 7. 2003**

Děkujeme
Bohu za tak vzácné povolání

a

všem bratrům, sestrám, příbuzným a přátelům, kteří se jakýmkoli způsobem podíleli na tvoření komunity.

**12.00 Mše svatá - celebruje Mons. Dominik Duka OP
Agapé**

Dá-li Pán Bůh, obšťastní nás svým komickým divadlem Alberto a Lenka Foletti-

16.00 Cirkus Girolton

nedá-li, jistě nám připraví jinou společnou zábavu

18.00 Večerní chvály

**Srdečně Vás zveme
Vaše sestry dominikánky**

Klášteř Mnišek Kazatelského řádu
Lysolajské údolí 106/21
165 00 Praha 620
tel.: 00420-220923159
e-mail: monialesop@volny.cz

NABÍDKA KNIHKUPECTVÍ OLIVA

OLIVA

knihupectví a galerie

nejúplnější produkce literatury a časopisů z oblasti křesťanství, judaica, pravoslaví.
knihy z oblasti historie a filozofie
malá prodejní galerie dřevěných plastik a obrazů.

Adresa: Jilská 7, 110 00 Praha 1
Otevřeno: po-pá 10-18 hod.
Tel. 606 657 544
E-mail: knihy-oliva@quick.cz
Internetové knihkupectví:
<http://oliva.op.cz>

Těšíme se na Vaši návštěvu a objednávky!

Marek Orko Vácha: Tančící skály. O vývoji života na Zemi, o člověku a o Bohu.
Cesta, váz., 187 str., 149 Kč

Ida Friederike Görresová: Velká hra Mary Wardové

Mary Wardová, zakladatelka Institutu blahoslavené Panny Marie, s neuvěřitelnou a nadlidskou houževnatostí bojovala za to, aby zasvěcené ženy mohly realizovat apoštolské poslání ve světě stejně jako muži, mimo klauzuru.
KN, váz., 187 str., 169 Kč

Józef Augustyn: Hluboce zranění. Církev a fenomén sexuálního zneužívání.
KN, brož., 93 str., 99 Kč

Jean Verdon: Volný čas ve středověku
Kniha si vytkla za cíl zdůraznit jistě méně známé aspekty období naší historie, dlouho považovaného za tajemné a strohé, abychom ve složitých životních podmínkách středověkého člověka objevili nesmírně poutavé detaily.
Vyšehrad, váz., 248 str., 248 Kč

Růžena Dostálová: Byzantská vzdělanost

Kniha přední české byzantoložky, která vychází již v druhém vydání, je věnována kultuře křesťanského východu.

Vyšehrad, váz., 413 str., 378 Kč

Éloi Leclerc: Moudrost chudého

O cestě vedoucí k duchu dětství nám má co říct sv. František z Assisi, člověk prostý a plný pokoje.

Ottobre 12, váz., 103 str., 149 Kč

Jacob Weingreen: Učebnice biblické hebrejštiny

Karolinum, váz., 358 str., 350 Kč

Philip Sheldrake SJ: Spiritualita a historie

Úvod do studia dějin a interpretace křesťanského duchovního života.

CDK, brož., 231 str., 198 Kč

Milan M. Buben: Encyklopedie řádů a kongregací v českých zemích II. díl/I. svazek.

Řeholní kanovníci

Libri, brož., 163 str., 180 Kč

Nabídka Teologické Summy

vydané v letech 1936-39 nakladatelstvím Krystal

Všichni, kteří máte zájem o Teologickou summu sv. Tomáše Akvinského v českém jazyce a marně sháníte po antikvariátech prvorepublikové vydání tohoto stěžejního díla, máte možnost si na níže uvedené adrese Teologickou Summu objednat. Summa bude za laskavého svolení České dominikánské provincie znovu vytištěna dle původní předlohy. Bude provedena v původních 6ti svazcích v pevné, kvalitní vazbě (celkem cca 5500 stran):

Teologické summy svatého Tomáše Akvinského:

1. První část.
2. Druhé části první díl.
3. Druhé části druhý díl – otázka I – CV.
4. Druhé části druhý díl – otázka CVI – CLXXXIX.
5. Třetí část
6. Doplněk

Podle předběžné kalkulace vychází cena (při počtu min. 100 objednávek) cca 4500,- Kč. Cenu tvoří pouze výrobní a pořizovací náklady. Dílo je nutno objednat písemně a bude vyrobeno pouze pro konkrétní objednatele.

Objednávky: Písemně, na adrese: Ing. Aleš Kožnar, K Břízkám 1235, 514 01 Jilemnice. Na základě písemné objednávky bude zaslána kupní smlouva. (Smlouva bude obsahovat konečnou cenu a termín dodání díla).

Aleš Kožnar, Radka a Jan Macháčkovi OP

Objednávám	Počet ks:	Jméno a příjmení, adresa:
<i>Teologické summy svatého Tomáše Akvinského</i>		

PROSBY O MODLITBY

- ❖ za naše představené a za Boží pomoc pro všechna důležitá rozhodnutí
- ❖ za nová povolání pro všechny větve dominikánské rodiny
- ❖ za kazatelské středisko
- ❖ za apoštolské působení v médiích, především na internetu
- ❖ za projekt křesťanského knihkupectví OLIVA
- ❖ za časopis Amen
- ❖ za nemocné členy dominikánské rodiny
- ❖ za vážně nemocného syna jedné naší sestry z LSsD
- ❖ za Boží pomoc při zakládání duchovní komunity tělesně postižených mužů v Jablonném v Podještědí
- ❖ za naše bratry a sestry působící ve školství

HNUTÍ PRO ŽIVOT ČR

Hlubočepská 85/64, 152 00 Praha 5, tel.: 603 976 231, e-mail: info@prolife.cz, http://prolife.cz

Modlitby za nenarozené děti. Zveme všechny lidi dobré vůle ke společné modlitbě růžence a proseb za nenarozené děti, těhotné maminky, zdravotnický personál a jiné potřeby. Scházíme se pravidelně každý první a třetí čtvrtek v měsíci od sedmi hodin ráno a každý druhý a čtvrtý čtvrtek v měsíci od čtyř hodin odpoledne před porodnicí U Apolináře v ulici Ke Karlovu na Praze 2; každou druhou středu v měsíci v 18 hodin a každou 4. středu v měsíci v 7 hodin v Brně, park před porodnicí, Obilní trh; každou 2. sobotu v měsíci v 16 hodin v Kladně v posluchárně nemocnice. Pán Bůh zaplat' všem, kteří jsou s námi spojeni v modlitbě.

**LAICKÁ SDRUŽENÍ SV. DOMINIKA
SETKÁNÍ FORMÁTORŮ LSSD**

se bude konat ve dnech 26. - 28. 9. 2003 ve Vranově u Brna v duchovním centru při klášteře paulánů. Setkání jsou podle Směrnic LSSD povinni zúčastnit se všichni novicmistři, pokud se nezúčastnili jarního formačního setkání na Svaté Hoře. Nemůže-li se novicmistr setkání zúčastnit, je žádoucí, aby na setkání vyslal svého zástupce. Setkání je také otevřeno všem dalším zájemcům. Program bude zahájen v pátek večer a ukončen v neděli po obědě. Cena za ubytování podle typu pokoje: 100-300 Kč/noc; cena stravného 300 Kč za celý pobyt.

Přihlášky písemně nebo e-mailem s uvedením jména, adresy, místního sdružení a termínu nástupu (pátek večer/sobota ráno) zašlete do 10. 9. 2003 provinční moderátorce. Pozdější přihlášky nebudou možné!

ZPRÁVY Z MÍSTNÍCH SDRUŽENÍ**MS TŘEBOŇ** (představený Václav Rudolf Posík)

Dne 2. června 2003 zemřela ve věku 70ti let paní **Viera Imelda Posíková** představená laického sdružení sv. Dominika v Třeboni.

Působila od r. 1959 v Třeboni a pracovala zde v různých dobrovolných funkcích. Byla ředitelkou farní charity, Vincenského společenství, byla zapojena v Dile Mariině. Současně pečovala o výzdobu kostela. Měla dobré srdce a byla ochotna vždy pomoci každému, kdo pomoc potřeboval. Vždy byla oporou farnosti.

Rozloučení s naší drahou zesnulou se konalo v děkanském kostele sv. Jiljí a Panny Marie Královny 7. 6. 2003. Po mši sv. byla pohřbena v rodinné hrobce na hřbitově sv. Alžběty v Třeboni.

Svěťujeme ji vašim modlitbám.

Ing. Rudolf Posík – manžel
Josef, Marie, Markéta, Rudolf
děti s rodinami

Dne 15. 5. 2003 složil věčné sliby do rukou asistenta sdružení fr. Pavla Mráčka a představené (v zastoupení v důsledku její těžké nemoci) br. Ing Václav Rudolf Posík.

V den pohřbu sestry Imeldy dne 7. 6. 2003 vstoupila do noviciátu sestra Eva Pechová, která přijala řádové jméno Imelda na počest zesnulé, která ji k noviciátu připravila. S úmrtím sestry Imeldy se její zástupce, bratr Václav Posík, stal představeným MS Třeboň.

3. PRAŽSKÉ SDRUŽENÍ
(představená Eva Terezie Chaloupská)

Zveme Vás na pravidelná setkání, která se konají vždy jednou měsíčně v klášteře u sv. Jiljí – 18:00 modlitba růžence, 18:30 mše sv., 19:15 nešpory, ~19:30

setkání v hovorně nebo zinním chóru, kde proběhne přednáška na dané téma. (Termíny na adrese www.laici3ps.op.cz)

4. PRAŽSKÉ SDRUŽENÍ (představená Marie Anežka Kloudová)

27. července oslaví 70té narozeniny náš bratr Josef Gorazd Fenčák. Přejeme mu hodně síly a Boží a Mariinu ochranu, aby mohl nejen nadále pečovat o klášterní zahradu, ale dařilo se mu i v osobním životě.

Po prázdninách bychom měli mít exercicie v době od 8. do 12. září. Pokud to bude možné, tak se budou konat v klášteře ve velké hovorně. Vše bude upřesněno v zářijovém OPUSCULU. Srdečně zveme i další členy dominikánské rodiny.

Dá-li Pán Bůh, pokračovali bychom v našich sobotních schůzkách, počínaje opět první sobotou v měsíci, tj. poprvé 4. října 2003.

5. PRAŽSKÉ SDRUŽENÍ (představená *Dagmar Ester Kopecká*)

Pravidelná setkání: 11. 9., 25. 9., 9. 10., 23. 10., 6. 11., 20. 11., 4. 12., 18. 12. 2003
 Setkání se konají v klášteře sv. Jiljí; program: 18:00 modlitba růžence, 18:30 mše svatá, 19:15 nešpory, 19:30 setkání v kapli sv. Zdislavy nebo v hovorně
 Setkání jsou zatím bez moderátorů – ochotní dobrovolníci, prosím, hlase se!
 V průběhu prázdnin pro zájemce a potřebné – spontánní setkávání po mši svaté u Jiljí.

JEN TROCHU VÍCE LÁSKY

Jen trochu více lásky, trochu jen:
 Ne více půvabu či učenosti,
 Trochu víc lásky! Duše má už dosti
 Všeho, co lže a láká preludem.

Jen lásky trochu víc, ne věci jiné.
 Zítřek pak bude sladký, bude z chvil,
 Kde s hrou a slovem půvab zazářil;
 Teď večer však nechť duše odpočine.

Jen trochu více lásky, trochu jen.
 Naslouchat. Chápat. Nevzpírat se stále.
 Nechtít stát denně na svém okázale.
 Být tak, jak umím, dobrým člověkem.

Trochu víc lásky, ať nám v srdcích dýchá
 Na trpké rány po útrapách cest!
 Jen trochu něhy do všech našich gest.
 A trošičku ticha...

Louis Lefebvre

JUBILEUM OTCE AMBROŽE

V sobotu 7. června se naskytla nová příležitost pro setkání i slavení v rámci dominikánské rodiny. Náš milý otec Ambrož Svatoš právě dosáhl další životní mety – pozhnaného věku 90ti let. V ten den se sjeli ve Znojmě zástupci bratří i sester z různých koutů naší provincie. Při Mši svaté v 10.00 hod. otec biskup Dominik připomněl celoživotní dílo našeho jubilanta. Otec Ambrož jako živoucí symbol ryzího dominikánství a zachované kontinuity byl hlavním koncelebrantem. Zavzpomínat na doby minulé, ale též přemýšlet o dalším směřování jsme měli možnost na následné hostině, kterou připravily naše znojenské mnišky, o něž otec Ambrož stále vzorně duchovně pečuje. Vše sledovala šůry i sv. Zdislava, s kterou otec Ambrož udržuje krásný přátelský vztah. Děkujeme Pánu, že nám otce Ambrože zde ponechává a též za povzbuzující rodinné setkání. Kéž Pán otci Ambrožovi stále žehná a dopřeje mu mnoho dalších let.

fr. Pavel OP

Nová slavnost ve Znojmě

Dominikánské společenství u svatého Kříže ve Znojmě prožilo zase radostnou slavnost: Dlouholetý provinciál československé provincie a duchovní Otec znojenských mnišek **P. Ambrož Maria Svatoš OP** se 7. června 2003 dožil „nadstandardního“ věku – **90ti let**.

Už předtím se trousili gratulanti – vždyť byl po léta vyhledávaným a oblíbeným zpovědníkem! Náš milý otec zářil, když trůnil mezi množstvím kytic, které jeho věrná pečovatelka už neměla kam umístit. Jistě nejvzácnějším gratulantem byl brněnský biskup Mons. Vojtěch Cikrle, který s láskou a radostí otce Ambrože překvapil už 10 dní napřed, protože se v den oslav nemohl zúčastnit.

V hlavní den se sjela dominikánská rodina všech generací z Čech, Moravy a Slovenska a s českým a slovenským provinciálem. A ovšem v čele s biskupem Mons. Dominikem Dukou.

Dojemné bylo setkání s bratřími, s kterými jubilant kdysi studoval, i s těmi, které sám jako novicmistr a představený formoval v ryzím řádovém duchu.

A mladí bratři? Jen Pán Bůh ví, kolik z nich vděčí za kněžské a řeholní povolání modlitbám, utrpení a obětí starých otců v komunistických lágrech! Toho si je vědom i biskup dominikán Duka – také jeden z těch „mladších“! Ten vyjádřil svou lásku a vděčnost v homilii koncelebrované slavné mše svaté, kterou uvádíme v plném znění na konci článku.

A když místo responsoriálního žalmu otec Angelik Mička mistrně zahrál a zazpíval Dvořákovu biblickou píseň „Hospodin je můj pastýř“, cítili jsme, že sám jubilant zde vyznává svou životní cestu. „*Nebudu se bát zlého, neboť ty se mnou jsi!*“

Oslavou v klášterní kapli a bratrským a sesterským agapé slavnost ještě neskončila. Duchovní otec nemohl přece opomenout věrné farníky. Proto pro ně sloužil ještě druhý den v neděli 8. 6. o Seslání Ducha svatého mši svatou v kostele, o níž podáme referát v příštím čísle OPuscula.

Přes náročnost těchto dní náš milý otec kupodivu jakoby okřál. A jeho hlas zněl ještě mohutněji než jindy. Boží dar! Za všechno buď Pán veleben!

mnišky dominikánky

Promluva otce biskupa Mons. Dominika Duky OP

Otče Ambroži, bratři, sestry,

často se v dnešní době setkáváme se skutečností, že vděčnost není tím, čím by společnost oplývala. A musíme si uvědomit, že to není jen ten svět, který posuzujeme, kdo z našeho pohledu vytváří velké procento nevďčnosti. Příznějme si, že i my někdy svým způsobem jednání a možná i způsobem pastorační umocňujeme ten prostor, kterého se zmocňuje člověk, přesvědčený, že vlastně nemá dnes komu děkovat. Ale nejsme zde proto, abych vás zatěžoval něčím, co se vás netýká, ani abych vyčítal těm, kteří zde nejsou. Naopak, měli bychom si uvědomit, že veliká síla, díky níž můžeme působit, je právě ona schopnost vidět svět očima Božíma. Je to Bůh, který po skončení svého díla říká na prvních stránkách Bible: „Je to dobré.“ Ještě víc; to hebrejské slovo znamená: je to dobré, dokonalé, jedinečné a je to krásné. Ale to je popis jakoby zvnějšku, který zažíváme my, protože jsme bratři a často jsme na cestách. I já mohu říci při svých cestách po východních Čechách, že vím, co znamenají slova „zemský ráj to na pohled“. To myslím zcela vážně. Skutečně, Boží příroda tohoto kraje, a nejsou to jenom východní Čechy, ale celá vlast, kterou jsem měl možnost na svých dominikánských cestách poznávat, je krásná na jaře, v létě na podzim, v zimě, pokaždé nějak jinak.

Nyní jsme v prvním čtení zaslechli tu nádhernou větu, v níž se Bůh vyznává, jak mu na nás záleží. On nesvěřuje toto dílo jenom tomu, řekli bychom, chodu přírodních a dalších zákonů, ale ON osobně intervenuje, ne anděl, ne posel, „Já“ sám. A pak ten evangelijní úryvek, který přečetl otec Pavel, byl

vyznáním velké lásky Boha, který se stal pro nás člověkem v Ježíši Kristu. A my si to chceme uvědomit na svém životě, ale také i ve vztahu k našemu nadstandardnímu otci provinciálovi. Tak jako si dnes uvědomujeme, že je to 90 let jeho života, pak myslím, že v dějinách celého našeho řádu má tento rekord. Víme, že tento rekord měla většina řeholních představených, opatů a provinciálů. Možná, že někdy i otce Ambrože napadlo, jestli jsou to léta, za která má Bohu děkovat, anebo zda to byla léta těžké námahy, zkoušky, a to, že patřil ke generaci mužů a žen církve, kteří po krátkém kněžském a řeholním životě byli postaveni do plné zodpovědnosti. Nikdo se jich nemohl ptát, zda k tomu dostali dostatečnou přípravu, zda mají potřebnou zkušenost, zda vědí, jakým způsobem vést řeholní komunity a konec konců i církev v úplně nové situaci, kterou si nikdo nedokázal představit; situaci, o které se říkalo, je to jen na rok, ono to praskne. A praskalo to léta letoucí, až někteří z toho ohluchli a někteří tím, že ohluchli, ztratili úplně orientaci a podrobili se. Ale díky Bohu, otec Ambrož k těmto lidem nepatří. Ale poznal ve svém životě, že skutečně není v lidských silách překonat, oponovat tomu rozpoutanému tahu zákonů, o kterém také mluví evangelium, a tak svěřoval své bratry, svou provincii paní Zdislavě. Kolikrát jsme si říkali: Už bylo o Zdislavě dost. Kolikrát jsme se ptali: Má to skutečně cenu? Tady vidíme jedno, že ten, který každého z nás vyvolil, povolal, každého z nás vede, vedl otce Ambrože, a že mnohé věci, které se mnohým zdají špatné, fantastické, neuskutečnitelné, stanou se skutečností... Vždyť i my v naší vlastní řádové tradici si vlastně uvědomujeme to nejkrásnější: právě vztah Boha k nám. Proto rýnská mystika vytváří ten nádherný pojem: Boží přítel. Ale my vidíme, jak hluboce je tento obrat spjat s životem řeholníka a řeholnice. Jak hluboce je tento obrat spojen s životem kněze. A tak když jsme zde ze všech generací, můžeme poděkovat Bohu za to, že náš otec Ambrož byl tím nadstandardním otcem provinciálem, nadstandardním bratrem, který nikdy nerezignoval. A víme, že k tomu často v životě měl vlastně ty nejspravedlivější důvody: ať už to bylo ono lůžko v sádrovém korzetu, když páteř nechtěla sloužit; ať to byly ty chvíle, kdy se zdálo, že nikdy už se nevrátíme do kláštera. Pak přišla chvilka odpočinku v roce 1968, kdy jsme měli možnost se i otevřeněji setkávat, a pak na Velehradě v roce 1968 s tou velkou nadějí, že přece jen bude možné znovu začít žít ve svobodě. Byla to doba, kdy otec Ambrož jako provinciál stál vedle provinciála jezuitů v čele toho, co dnes nazýváme Konferencí vyšších řeholních představených. Ale byla to ona doba realizace liturgické reformy. A všichni dobře víme, že kdyby nebylo otce Ambrože,

kdyby nebylo sestry Elišky Pretschnerové a dalších, měli bychom skutečně českou liturgii tak, jak ji máme dnes? Nebyla právě tato iniciativa tím motorem, který donutil i diecéze, které pod tlakem státu váhaly a nebyly někdy schopny a někdy nesměly udělat potřebné kroky? Myslím, že ony schůze, které probíhaly pod záštitou různých charitativních, charitních setkání, byly opravdu tím velkým krokem oživení, vlastně přispěly k vlastní liturgické reformě. Myslím také, že právě postoj otce Ambrože, nakolik ho známe, vyrůstal z toho, co pro něho znamená tajemství Eucharistie, co pro něho znamená slavení liturgie, té liturgie, která nám stále připomíná Ježíšova slova: „*Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo dává svůj život za své přátele.*“ A řeholní kněžský život bez tohoto postoje není možný. Skutečné prožívání Eucharistie, slavení Eucharistie v tomto nejhlubším slova smyslu, je vlastně ono ztotožňování se s jediným Knězem Nového zákona, s Ježíšem Kristem, naším Vykupitelem, naším Zachráncem. V Ném, skrze Něj a s Ním splnil Bůh svůj slib našim prarodičům.

Tak by bylo asi možné vybrat mnoho epizod ze života otce Ambrože. To není ani laudatio, ani jakási chvalořeč, co se zde snažím zprostředkovat, ale je to paměť, která ví, že lidský život je život prožívaný v setkání, v přátelství. Víte velice dobře, sestry a bratři, že naše knihovny jsou dnes dost zaplněny, ale když člověk stane před takovouto knihovnou, je dezorientovaný, protože neví, která z těchto knih je pro něho důležitá. Sami víme, že ten veliký poklad našich knihoven nám byl vždy zprostředkováván radou, pokynem některého z našich bratří, ale také i sester. To jsou ona velká setkání, setkání skutečných přátel. A my, když si uvědomíme, jak náš život ovlivnili, obohatili, jak nám vlastně ukázali cestu, víme, že to nejsou jakási abstraktní setkání, ale že za těmito setkáními vždy stojí konkrétní bratr, konkrétní sestra. A protože otec Ambrož jako nadstandardní provinciál byl často na mnoha a mnoha místech, pak víme, kolikrát z nás v určité životní situaci ukázal cestu, podržel nás, potěšil. Služba provinciála je taková, že vždycky, kde se něco přihodí, lidově řečeno, tam kde je problém anebo chcete-li, kde je průšvih, tak se volá provinciál. Vzpomínám, kolikrát otec Ambrož přijížděl, aby poradil, aby podržel, když jsme se radili, co budeme dělat, protože STB klepe na naše dveře, kdo na sebe vezme určitá rizika, kdo bude ukryt, aby mohl dále pracovat. Tedy nebyla to nadstandardní služba, která by spočívala v tom, že se může říci: Ano, já jsem provinciál české provincie. Ale byla to služba, která skutečně vyžadovala připravenost, ochotu vyjít ven k bratřím a sestrám, být přítelem svým bratřím a sestrám s tím jasným vědomím, že skutečně

přátelství spočívá v ochotě riskovat a vydávat svědectví. V evangeliu Pán Ježíš blahoslaví ty, „*kteří toto všechno mohou vidět, slyšet.*“ Tak i já bych chtěl říci, že i my jsme byli ti šťastní, kteří jsme mohli toto vidět. Vzpomínka na ta léta pro nás není důvodem k zatínání pěstí, k pomstychtivosti, spíše je pro nás důvodem vděčnosti, vděčnosti Bohu, že nám to všechno dal poznat, prožít, abychom byli i my vděční za 90 let nadstandardního věku našeho bratra, kněze, novicmistra a provinciála. Tedy Bohu díky! Pán Bůh zaplat’.“

NEKROLOGIUM

5. srpna 1983

zemřel v nemocnici v Ivančicích **P. Petr Miketta**. Narodil se 14. března 1908 v Kozmicích ve Slezku, řeholní sliby složil 21. října 1929 v Olomouci, kněžské svěcení přijal v Olomouci 5. července 1934. Studoval na Filosofické fakultě Karlovy univerzity v Praze. Působil jako převor a farář v Praze a Plzni. Za války byl vězněn gestapem v Zásmukách. V roce 1950 internován v Želivě, po propuštění pracoval v továrně. Od roku 1968 sloužil jako kaplan nejprve sestrám sv. Karla Boromejského v Hradišti u Znojma, později Školským sestrám sv. Františka ve Skalici u Znojma. Pohřben je ve Skalici. Ať odpočívá v pokoji.

22. srpna 1973

zemřel ve Valašských Kloboukách **P. ThLic. Dalmác Žálek**. Narodil se 6. dubna 1908 ve Valašských Kloboukách, sliby složil 28. září 1926 v Olomouci, ordinován byl 28. června 1931. Studoval na Angeliku v Římě, později vyučoval fundamentální teologii a etiku na generálním studiu v Olomouci. V roce 1939 se stal představeným juvenátu v Praze a v Řevnicích u Prahy, pak působil jako kaplan v Plzni. Byl posledním olomouckým převorem v roce 1950. Internován byl v Broumově, pak pracoval v civilním zaměstnání ve svém rodišti ve Valašských Kloboukách. Pohřben je rovněž ve Valašských Kloboukách. Ať odpočívá v pokoji.

28. srpna 1968

zemřel na Moravci bratr spolupracovník **Vavřinec Grus**. Narodil se 20. září 1888 ve Mcelech v Čechách, sliby složil 19. listopadu 1921 v Olomouci. Působil v Praze, Olomouci a Uherském Brodě. Po celý život trpěl stálými pochybnostmi o svém povolání. Požádal proto o dovození vystoupit z řádu a v lednu 1946 toto povolení dostal. Zůstal pak jako terciář v klášteře v Uherském Brodě a pracoval zde jako kostelník v klášterním kostele. Zde zůstal i po likvidaci kláštera v roce 1950. Pro nemoc pak odešel do Charitního domova na Moravci. Pohřben je na Moravci. Ať odpočívá v pokoji.

P. Vladimír Koudelka, O. P. PAPEŽ HONORIUS III. – PŘÍTEL SVATÉHO DOMINIKÁ

Ve svazku „*Monumenta diplomatica S. Dominici*“ (v: „*Monumenta Ord. FF. Praedicatorum historica*“, XXV, Romae 1966), jsem shromáždil a kriticky vydal 177 listin, jež se týkají svatého Dominika a jeho řádu od roku 1199 do 1221. U středověkých postav je to úžasně vysoké číslo. Například o jeho současníku Františku z Assisi se nemohla dát dohromady žádná podobná sbírka, protože o něm neexistují žádné podobné prameny. V závěti dokonce zakázal bratřím žádat ochranné listiny a privilegia od světských nebo církevních autorit. Chtěl následovat „nahý nahého Krista“ a připodobnit se mu v utrpení a pronásledování.

Dominik naproti tomu potřeboval pro svůj nový apoštolský řád podporu církevních představených, protože bez jejich pomoci se nemohl prosadit a rozvíjet. A papež Honorius III. mu tuto podporu věnoval poctivě a v plné míře.

Honorius III. pocházel z rodiny Savelli a vládl od roku 1216 do 1227. Byl nadšeným stoupencem „apoštolské cesty“ neboli „apoštolského způsobu života“ (V. Koudelka, *Dominik*, Sursum, Tišnov 1992, s. 31). V boloňské knihovně dell' Archiginnasio se nalézá jeden rukopis z boloňského konventu bratří Kazatelů s kázáními tohoto papeže z doby, kdy ještě nebyl papežem (*in minoribus constitutus* – kdy „měl menší hodnost“). Poslal je roku 1223 boloňským bratřím s osobním věnováním a nařídil, aby je zpřístupnili všem, kdo si to přejí. V těchto kázáních opakuje často bitevní heslo stoupenců apoštolského způsobu života – *verbo et exemplo* („slovem a příkladem“) – a vyzývá kazatele, aby jejich život odpovídal slovu, které hlásají. Při své činnosti však nesmějí zanedbávat kontemplaci. Tyto myšlenky byly běžné i zakladateli kazatelského řádu a převzal je do stanov bratří větou: „Mluvit s Bohem nebo o Bohu“. Byly důvěrně známé také Honoriovi III. a jsou vyjádřeny v papežových takzvaných doporučujících bulách pro svatého Dominika a jeho řád, o nichž chceme něco říct.

Kazatelská činnost byla tehdy vyhrazena biskupům. Bohužel, většinou nebyli pro svou nevědomost nebo jiná zaměstnání schopni hlásat Boží slovo. Proto přikázal 4. lateránský koncil roku 1215 v kánonu 10, že v každém ka-

tedrálním a konventním kostele musí být kazatelé, kteří by mohli vykonávat tuto činnost jako výpomoc biskupům. (*Monumenta diplomatica S. Dominici*, s. 61). Ještě 30 let po smrti svatého Dominika žádal Inocenc IV. (1254) od chudých a obyčejných kněží a farářů, aby se naučili správně sloužit mši a udílet svátosti a aby se seznámili s pravdami víry, obsaženými v Krédu. Lid byl „sakramentalizován“, ale nikoli evangelizován (V. Koudelka, *Dominik*, s. 37).

Dominik měl představy, jak by se mohlo odpomoci této nouzi církve. V papeži Honoriovi III. a v papežské kurii našlo jeho charisma úřad oduševněný stejnými ideály. Když se rozhodl udělat z diecézního řádu řád univerzální pro celou církev, podporují jej papež a římská kurie takzvanými doporučujícími bulami. Z 65 bul, jež obsahuje naše sbírka, je 39 bul z doby od 11. 2. 1218 do 28. 5. 1221 tohoto druhu a které jsou nám dodnes známé. Opravdu ohromné číslo! Přesně ve třech letech! Z toho se zachovala ještě třetina v originále. Jsou adresovány všem prelátům světa, ale také jednotlivým městům, pařížské univerzitě nebo také světským hodnostářům. Dnes se nalézají v archivech od jihu až k severu: od Palerma na Sicílii až po Schwerin v severním Německu, od Španělska až po Wroclaw (Vratislav v Polsku). Doporučující buly následují za sebou ve čtyřech předlohách, jejichž první zásilku si nechal Dominik vždycky zanést do papežského registru. Papež v nich doporučuje adresátům bratry Kazatele, kteří se zcela zasvětili hlásání Božího slova, aby byl svět získán pro evangelium. Toto dílo je svaté, hodné chvály. Slouží proti bludům, jako i pro hlásání evangelia pohanům. Dříve než je v úvodu k nejstarším stanovám definován cíl řádu – kázání a spása duší – je tento cíl již jasně vyjádřen v doporučujících bulách. Znamka, že se Dominik podílel na sepisování bul zcela osobně. Totéž platí i o žebravé chudobě, kterou Dominik oficiálně zavedl na generální kapitule roku 1220, ale už dávno předtím ji praktikoval. Doporučující buly zdůrazňují od roku 1218, že Kazatelé hlásají Boží slovo zdarma a věrně, že jsou dobrovolně chudí, aby konali službu slova lépe a ničím nespoutáni. Papež v nich stupňuje stále víc svou osobní oddanost bratřím Kazatelům. Doporučuje je adresátům s velkou přichylností a láskou. Co dělají pro bratry, dělají osobně pro papeže a pro církev.

Ve Španělsku a v Paříži vládl velký odpor proti bratřím. Dominik posílá na podzim 1219 Reginalda z Orléansu, bývalého univerzitního profesora, do Paříže a sám cestuje do Španělska a odtamtud také do Paříže, aby zlomil nedůvěru k novému řádu. Když se vrátil na jaře 1220 do Říma, informuje Honoria III. o své tamní zkušenosti. Nyní vysílá papežská kancelář řadu bul,

v nichž papež osobně děkuje španělským městům a pařížské univerzitě za přátelské přijetí bratří Kazatelů. V Paříži především také benediktinům od Notre-Dame des Champs, kteří jim dovolili zpívat ofcium v kostele. Bohužel, 1. 2. 1220 zemřel Reginald z Orléansu. Konvent benediktinů dovolil, aby byl pochován na jejich hřbitově. Za to jim papež osobně děkuje. Konečně když pařížská kapitula dovolí bratřím, aby pochovávali své zemřelé na svém vlastním hřbitově, děkuje jim papež za tuto vstřícnost opět osobní bulou.

Prohlížel jsem asi 3.500 regist (stručných shrnutí) bul z doby Honorie III. a našel jsem jenom pět podobných bul. V nich děkuje papež za osobní dary nebo za dobré přijetí papežských legátů. Buly pro bratry Kazatele nejsou žádné oficiální písemnosti kurie, nýbrž dopisy přítele, který bere věc řádu za svou.

Doporučující buly nosili s sebou bratři při svých putováních pro Boží království jako průkaz, aby se jimi mohli v případě potřeby prokázat před biskupy. Honorius III. v nich překračuje tehdejší církevní zákonodárství. Tím doporučuje a potvrzuje nový řád, ačkoli věděl, že 4. lateránský koncil zakázal zakládání nových řádů. Zde podporuje papež novou životní formu s novým cílem hlásání Božího slova. To však bylo vyhrazeno biskupům. Nyní dovoluje bratřím Kazatelům kázat ve všech diecézích světa nezávisle na biskupech. A potvrzuje jim žebravou chudobu, kterou církevní právo kněžím zakazovalo. Papež tu respektuje Dominikovo charisma a staví se nad právní předpisy, neboť toto charisma odpovídalo potřebě tehdejší církve. A Dominik respektoval úřad. Spoluprací úřadu a charizmatu, které je vnuknuto Duchem svatým, může celá církev jen získat.

Žasneme nad Dominikem. Má jen hrstku bratří, z nichž většina nemá žádné vzdělání, a pošle je úplně chudé a pěšky do nejdálších měst a k biskupům, kteří jim často nedůvěřují. Ti se v nich obávají nenáviděných laických řádů, které se chtějí vměšovat do jejich přednostního práva na hlásání Božího slova. Ale bratři jdou, přenocují v noclehárnách pro chudé, jsou tam obtěžováni hmyzem, takže nemohou spát. A přece jsou chudí a plní nadšení, a proto svobodní. Dominik má pro ně stále nové úkoly. V bule Valdemarovi II., dánskému králi, je poprvé zmínka o pohanech, kterým chtějí bratři Kazatelé hlásat Boží slovo a evangelizovat je.

5. května 1221 obstará si už Dominik doporučující bulu pro bratry, které chce poslat po generální kapitule do Uher, aby tam působili jako misionáři u Kumánů, a do Srbska, aby kázali proti bogomilům. Cítíme skoro hmatatelně

nadpřirozené síly, jež působí v Dominikovi a jež on předává dál svým bratřím. Při svých četných pobytech v Římě viděl Dominik nedokončený klášter, který vybudoval Inocenc III. pro reformu římských řeholnic. Anglický řád ze Sempringhamu, kterému bylo toto dílo svěřeno, se o ně nestaral. Na Dominikovu žádost pověřil ho nyní Honorius III. 4. 12. 1219, aby dílo dokončil, a zprostil sempringhamský řád této starosti. Papežovi architekti dokončí stavbu u svatého Sixta a Dominik převede pět sester se starobyrou ikonou z kláštera S. Maria in Tempulo a několik sester z jiných klášterů dne 28. února 1221 k svatému Sixtu. Současně daruje papež Dominikovi kostel svaté Sabiny na Aventinu vedle rodinného hradu Savelli. Svatá Sabina byl jeden z 25 římských kostelů s právem křtů a pohřbů. Kněží, kteří tam byli, museli si hledat nové místo. Proto se musel Dominik nejdříve dělit o kostel s nimi. Teprve po světcově smrti v roce 1222 věnuje Honorius III. kostel definitivně bratřím Kazatelům.

Honorius III. nebyl jen papežem, nýbrž byl opravdovým přítelem svatého Dominika. Sdílel s ním jeho názory a ideály a zcela osobně podporoval řád.

SV. DOMINIK

Domingo de Guzman (nám známý spíše jako sv. Dominik), zakladatel Řádu kazatelů (dominikánů), se narodil kolem roku 1170 a zemřel 6. srpna 1221.

Dominik byl středně veliký a měl jemné údy. Jeho tvář byla trochu narůžovělá, vlasy a vousy měl plavé. Měl krásné oči. Z jeho čela a z jeho očí vycházela záře, která naplňovala každého úctou a sympatií. Byl radostný a přístupný, jestliže ho nevzrušil soucit s bídou člověka. Jeho ruce byly dlouhé a jemně utvářené, jeho hlas byl silný, krásný a libozvučný. Nebyl plešatý. Věnc vlasů jeho tonzury byl úplný. Tu a tam jím prokvétaly šedivé vlasy. (Cecilia: Miracula)

Dominikův charakter vykreslují následující citace z raných pramenů. Jsou seskupeny pod hlavičkami, které jsou převzaty z antifony „O lumen“ zpívané ke cti sv. Dominika.

O lumen ecclesiae**O světlo církve**

Sv. Dominik, první otec Řádu kazatelů, pocházel ze Španělska, z města zvaného Caleruega, z diecéze Osma. Před jeho narozením měla jeho matka sen, ve kterém viděla malého psa, jak vyskakuje z jejího lůna a drží v tlamě zapálenou pochodeň; což znamenalo, že svým ohněm zapálí celý svět. Tento sen ukazoval, jakým člověkem Dominik bude: výjimečným kazatelem, který znovu roznlítí plamenným slovem svého kázání lásku, která v lidech chladla a zažene vlky pryč od stáda svým včasným štěkotem, a vyburcuje k bdělosti ctností ty, kteří usnuli ve svých hříších. Rovněž jedné ženě, která ho zvedala od křtitelnice, se zdálo, že Dominik má na svém čele hvězdu, která naplní celý svět svým světlem. (Jean de Mailly)

Dominik, kazatel Pánovy chvály, byl „nádhernou vůní Krista“ na poli církve a nikoli bezdůvodně. Byl znamenitou fialkou pokory, měl bělost lilie panenství a trpělivost květu, jako růže na jaře. Šlapal hrozen radostného kázání do kalichu svého Krále. Byl vskutku truhlicí koření a uchránil si neporušený balzám dobré pověsti a čistotu svědomí. (Bartoloměj z Trentu)

Doctor veritatis**Učitel pravdy**

Ve svých listech a slovech povzbuzoval bratry, aby sami studovali Nový a Starý Zákon víc než jakoukoliv jinou četbu. Vždy s sebou nosil evangelium sv. Marka a Pavlovy listy a četl je tak často, až je znal nazpaměť. (Jan ze Španělska)

Když byl ještě student, prodal své knihy a nasýtil chudé během hladomoru. Řekl: „Odmítám studovat z mrtvých kůží, zatímco lidé umírají hladem.“ Podle jeho příkladu se zachovali stejným způsobem i ostatní muži, kteří měli velkou autoritu. (Štěpán ze Španělska)

Když cestoval, říkával společníkům, aby šli napřed: „Nechejte mne přemýšlet o Spasiteli.“ Ať už byl kdekoliv, vždy mluvil buď o Bohu nebo s Bohem a povzbuzoval bratry, aby dělali to samé a vložil to do své Řehole. (Pavel z Benátek)

Rosa patientiae**Růže trpělivosti**

Nikdo ho neviděl rozhněvaného, rozrušeného nebo utrápeného při námaze na cestách, ale byl trpělivý a šťastný ve všech protivenstvích. (Pavel z Benátek)

Byl trpělivý a šťastný ve všech zkouškách. Když měl nouzi nebo bratři nedostatek jídla či oblečení, vždy vypadal šťastně. (Štěpán ze Španělska)

Když s ním špatně zacházeli na místě, kde pobýval, ať už se to týkalo jídla, pití, noclehu nebo čehokoliv jiného, nikdy jsem neviděl, že by si stěžoval, naopak vždy prokazoval mimořádnou trpělivost. (William z Montferratu)

Kacíři se mu posmívali, podezírali ho, plivali na něho, házeli po něm bláto a jinou špínu. Jeden toho pak litoval, a proto o něm doznal, že na Dominika hodil špínu a na záda mu připevnil slámu, aby ho zesměšnil. Jako by to vše ještě nestačilo, umlouvali se na toho spravedlivého, dělali mu nástrahy, aby ho usmrtili. Ale voják Kristův si z toho ve své ušlechtilé víře nic nedělal a řekl lidem, kteří mu usilovali o život: „Nejsem hoden mučednictví, ještě jsem si nezasloužil takovou smrt.“ Když jednou přecházel kolem místa, kde tušil, že se skrývají a čekají na něho, nejen šel vpřed, úplně beze strachu, ale vesele si zpíval. (Petr Ferrandi)

Ebur castitatis**Slonovina čistoty**

Když se na něj díváte, řekli byste, že byl mladý a starý zároveň; pro svůj mladý věk by mohl být nazván dítětem, ale zralost jeho způsobu života a vyrovnanost jeho charakteru více naznačovaly stáří. Odvrhnul lákadla zhýralého světa, aby mohl žít v nevinnosti. Do konce života si uchránil slávu panictví, nedotčeného pro Pána, který miluje čistotu. (Jordán)

Právě v Boloni, když se blížil konec jeho pozemského putování, začal být Mistr Dominik vážně nemocný. Povolal si dvanáct nejvnmávějších bratří ke svému lůžku a vybízel je, aby byli vroucími a pěstovali řeholní život Řádu a zachovali si cestu svatosti. Nabádal je, aby se vyhýbali společnosti pochybných žen. „Podívejte se na mne“, řekl: „Boží milosrdenství mne uchovalo v neporušenosti těla. Avšak musím vyznat, že hovory s mladými ženami se více dotýkaly mého srdce, než když jsem mluvil se starými. (Jordán)

Zpovídal se ve své smrtelné nemoci. Šlo o zpověď celoživotní. Bylo přítomno mnoho kněží i jiných bratří a vše slyšeli. Proto jsem přesvědčen, že se nikdy nedopustil smrtelného hříchu a zůstal vždy čistý. Potom mi ještě tiše řekl: „Zhřešil jsem, protože jsem mluvil veřejně před bratřími o své čistotě. To jsem neměl dělat.“ (Ventura)

Aquam sapientiae propinasti gratis**Vodo moudrosti zdarma daná**

At' už byl nemocen, nebo zdrav, vždy jsem ho viděl, jak pozoruhodně a přísně zachovává řeholní pravidla. Své bratry dispensoval, ne však sebe. Dokonce i když byl nemocný, zachovával důsledně řádový půst.

Byl šťastný, milý, trpělivý, veselý, soucitný, byl těžitelem bratří. Když viděl, že se některý z bratří nějakým způsobem provinil, přešel to a dělal, že to nevidí. Později, naprosto klidný, oslovil ho konejšivými slovy a řekl mu: „Bratře udělal jsi chybu; čiň pokání. Takovým způsobem ukládal pokání a náhradu škodu. Jeho slova byla pokorná, když mluvil k viníkům. (Rudolf z Faenzy)

Sám byl velice šetrný v jídle a pití, nikdy si nic nevzal sám, jen pokud mu to bylo nabídnuto a sám striktně zachovával řeholi, třebaže druhé od ní dispensoval. (Jan ze Španělska)

Mistr Dominik byl pokorný muž, mírný, trpělivý, laskavý, tichý, klidný, skromný a velmi rozvážný ve všem, co říkal nebo dělal. Byl věrným utěšitelem lidí a zejména svých bratří. Byl výjimečným nadšencem pro zachovávání observance, byl velkým milovníkem chudoby jak v jídle, tak v oblékání bratří svého řádu. Milovníkem chudoby pokud šlo o domy, kostely a ve zdobení církevních rouch. Plně zachovával řeholní pravidla v chóru, v refektáři – kdekoliv. Byl vášnivý v modlitbě a v kázání a protože toužil po spáse duší, nabádal naléhavě své bratry, aby byli také takovými. (Amizo z Milána)

Jestliže ho od toho nezdrželo něco důležitého, měl každý den ke svým bratřím kázání nebo promluvu. Přitom mnoho plakal a rozplakal i posluchače. Byl horlivým zastáncem Řehole; musel-li řešit přestupky bratří, byla jeho slova tak milá, že bratři vytrvali v předepasných pokáních s krajní trpělivostí a dychtivostí. Vytrvale se účastnil Božského Oficia a měl ve zvyku trávit noc na modlitbách; často při nich plakal. (Ventura)

Prædicator gratiæ**Kazatel milosti**

Vždy zachovával mlčení v čase zakládání Řádu, vyhýbal se zbytečným slovům a mluvil vždy s Bohem nebo o Bohu. (Viliam z Monferratu)

Nikdy jsem ho neslyšel říci jedinou špatnost nebo zbytečné slovo. Když kázal, byla jeho slova tak dojmavá, že on i jeho posluchači plakali s lítostí.

At' už byl doma nebo na cestě, vždy mluvil o Bohu nebo jiných užitečných tématech a sám naléhal na ostatní, aby také tak činili. (Štěpán ze Španělska)

Když cestoval nebo byl doma, chtěl vždy mluvit o Bohu nebo spáse duší. Nikdy jsem z jeho úst neslyšel prázdné nebo škodlivé slovo nebo cokoliv hanlivého. Byl vroucím ve svých kázáních a často měl ve zvyku během kázání plakat, čímž rozplakal také posluchače. (Rudolf z Faenzy)

Zanechal bratrům dědictví ne pozemských peněz, ale nebeské milosti. Jeho poslední vůlí bylo, aby měli lásku, aby si uchovali pokoru a zachovávali dobrovolnou chudobu. (Jean de Mailly)

Nos iunge beatis**Spoj nás blažeností**

Byl tak plný lásky a soucitu, že chtěl sám sebe prodat do otroctví, aby mohl obrátit muže, který se stal bludařem pro svou chudobu. Tím samým způsobem, ve své vlastní zemi, chtěl při jedné příležitosti nabídnout sám sebe k prodeji, aby mohl zachránit bratra jedné ženy, který byl zajat pohany.

Když požehnaný otec Dominik rozeslal bratry, poslal Pera Selhana do Limoges. On se však vymlouval na nevědomost a nedostatek knih, majíce jen několik stránek homilií sv. Řehoře. Ale Dominik řekl: „Jdi můj synu a jdi v důvěře. Budu tě přinášet před Boha dvakrát každý den. Nepochybuj, získáš mnoho pro Boha a přineseš mnohé ovoce.“ Později měl tento bratr ve zvyku říkat svým přátelům, že kdykoliv se potom cítil sklíčený v konventu nebo venku, dovolával se Dominika a připomínal mu jeho slib a pak se vždy všechno obrátilo k dobrému. (Štěpán Salagnac/Bernard Gui)

Během poslední nemoci bratra Dominika, při níž zemřel, byli bratři shromážděni kolem něj a plakali. Bratr Dominik řekl: „Neplačte, neboť vám budu mnohem užitečnější tam, kam odcházím, než jsem byl zde.“ Jeden z bratří se ho zeptal: „Otče, kde máme pohřbit tvé tělo?“ Odpověděl: „Pod nohama mých bratří.“ Když bratři doporučovali modlitbou jeho duši Bohu, myslím, že jsem ještě slyšel slova: „Přijďte, svatí Boží a Pánovi andělé, přijměte jeho duši a dovedte ji před tvář Nejvyššího“. Pak vydechl naposledy. Když se smrt již blížila, řekl ještě svým bratřím: „Připravte se!“ Oni šli, a zatímco doporučovali jeho duši Bohu, on pozdvihl ruce k nebi a odevzdal svého ducha. (Rudolf)

Blackfriars, St. Giles, Oxford England

Překlad z angličtiny Tomáš Mlýnek (s použitím knihy V. J. Koudelky OP „Dominik. Zvěstování Božích slova“, kterou přeložila S. M. Terezie Brichtová OP)

Terezie Brichtová, O.P. BĚLOSTNÉ DOGMA

V roce 2004 uplyne 150 let od roku 1854, kdy papež Pius IX. vyhlásil článek víry o Neposkvrněném Početí panenské Bohorodičky. Za čtyři roky nato ho ona sama potvrdila při svém zjevení v Lurdech svaté Bernadetě.

Když se slavilo 1954 sté výročí této slavné události – M a r i á n s k ý r o k – byla naše země za železnou oponou a nebylo nám možné náležitě se připojit k radosti celé církve. Mnoho kněží bylo zavřeno, řeholnice izolovány, věřící šikanováni. A přece, kdo mohl nějakou skulinkou zachytit tep rozjásaného srdce církve, přidával se k němu vděčně, radostně alespoň ve svém nitru. Snažil se projevit nebeské Matce svou lásku dobrými skutky, horlivou modlitbou, rozjímáním o její jedinečné výsadě.

„Nebe, hvězdy, země, řeky, den, noc a cokoli podléhá moci nebo užitku lidí, si blahopřeje, že to bylo skrze tebe, Paní, jaksi vzkříšeno k ztracené kráse a obdařeno jakýmsi novým nevýslovným půvabem. (...) Vždyť to, co bylo v podsvětí, se raduje, že to bylo vysvobozeno skrze plnost tvé milosti, (...) Ženo, plná, ba přeplněná milostí, celé tvorstvo se znovu zelená, zavlaženo z tvé přetékající plnosti!...“ Svatý Anselm nám mluví z duše, když ji takto velebí v liturgii hodin 8. prosince.

Jednou jsem seděla v zahradě, když bylo pod mrakem, obloha zatažená. Na trávě se chvěly krůpěje rosy nebo deště. A vidím: JEDNA JEDINÁ KAPKA ZÁŘILA JAKO SLUNÍČKO, hrála všemi barvami. Zázrak! Zachytila snad v sobě sluneční paprsek, který jakoby kradmo proklouzl škvírou mezi olověnými mraky?

Tu mě napadlo: „PANNA MARIA!“ Nepatrná kapička ve stvořeném vesmíru, a přece v sobě zrcadlí nádheru celé Nejsvětější Trojice! Neposkvrněné Početí!

Nyní se těší náš národ ze svobody. Tím spíš přece nezůstaneme pozadu za bratry a sestrami, kteří prožívali Mariánský rok 1954 za nesmírně těžkých okolností, a v celém našem životě bude zvlášť mocně zaznívat ve spojení s celou církví bojující i vítěznou naše vděčné „MAGNIFICAT“.

Svatý otec už nám udal tón, předznamenání, vyhlášením ROKU RŮŽENCE!

Provinciál České dominikánské provincie fr. Alvarez Kodeda OP schválil a vyhlásil s účinností od 29. dubna 2003 partikulární stanovy Sdružení kněží jáhnů sv. Dominika platné na území České dominikánské provincie v následujícím znění:

Partikulární stanovy Sdružení kněží a jáhnů sv. Dominika platné na území České dominikánské provincie

ÚVOD

Kněží a jáhni jsou jako klerici sice určitým způsobem vyčleněni zprostředkovaně společenství Božího lidu k svátostné službě, nejsou však odloučeni od světa a na základě osobního povolání a svěcení jsou zcela zasvěceni dílu spásy naplňováním kněžské a jáhenské služby, jsou svědky a rozdateli jiného než pozemského života¹.

Proto jsou zvláštním způsobem vázáni, aby se nepřizpůsobovali tomuto světu² a všemi silami usilovali o dosažení evangelijní dokonalosti, aby se podle ducha stále více připodobňovali Kristu a stávali se živými nástroji jeho věčného kněžství pro budování jeho Církve svaté ve světě³. Někteří z nich, pohnuti nadpřirozeným popudem milosti, se přidružují k Řádu sv. Dominika (dále jen Řád) a slibují zachovávat pravidla vedoucí k dokonalosti jejich stavu tím, že se sdružují na území České dominikánské provincie z praktických důvodů do jednoho specifického společenství zvaného “Sdružení kněží a jáhnů sv. Dominika” (dále jen Sdružení) a získávají tak nový důvod, aby více usilovali o dokonalost před Bohem a před světem.

Spolu se specifickou milostí svátosti svěcení, která jim pomáhá při důstojném naplňování úkonů posvátné služby⁴, vyplývá jim nová duchovní pomoc ze slibu, který je činí členy dominikánské rodiny a dává jim podíl na milosti a poslání Řádu, což je jistě k prospěchu jak místní, tak i všeobecné Církve svaté.

Řád jim poskytuje duchovní pomoc a vede je k jejich vlastnímu posvěcení, nechává jim přesto svobodu pro plnou službu místní církvi pod jurisdikcí jejich vlastního biskupa.

HLAVA I: POVAHA A ŽIVOT SDRUŽENÍ KNĚŽÍ A JÁHNŮ

1. § 1. Kněží a jáhni, kteří se připojují k Řádu a chtějí být součástí dominikánské rodiny, ať se nechají utvářet duchem sv. Otce Dominika a usilují o dokonalejší apoštolský život⁵. Tak z vytrvalého nazírání na Boha, které zahrnuje usilovnou modlitbu, dobrovolnou chudobu a neúnavné studium posvátné nauky, dosahují pevné víry a apoštolského ducha, který se stará o spásu všech lidí⁶ až na konec země⁷.

§ 2. V konání apoštolátu mají po apoštolech samých jako vynikající příklad sv. Otce Dominika, nade vše svatého kněze Božího⁸, který věnoval den bližním a noc

Bohu⁹ a celou silou a ohnivým zápalom se namáhal získat pro Krista tolik lidí, kolik jen mohl. Byl obdařen obdivuhodnou a skoro neuvěřitelnou horlivostí pro spásu lidí¹⁰.

2. Pamětliví svého vznešeného povolání se mají kněží a jáhni sv. Dominika celou silou věnovat kázání a vyučování¹¹; co v Písmu svatém četli a prorozjímali, v to věří, v co uvěřili, tomu učí, a čemu učí, podle toho činí¹², aby byli pravými vychovateli lidu ve víře¹³ a zvěstovateli evangelia světu.

3. Protože vzhledem ke svým pastoračním úkolům sami žijí ve světě, ba stálí jáhni zpravidla ve svých rodinách, aby jejich láska k Bohu nezůstala skryta bližním, musí pěstovat ty lidské ctnosti, které jejich službu činí před lidmi věrohodnou, jako jsou dobrota srdce, upřímnost, síla ducha a stálost, vytrvalá snaha o spravedlnost, zdvořilost¹⁴, velkodušnost a všechno, co je činí milými všem¹⁵, takže se i o nich může říci to, co je psáno o sv. Dominiku: Všechny lidi přijal do širokého klína lásky, a protože všechny miloval, všichni milovali jeho. Považoval za své poslání radovat se s radujícím, plakat s plačícími¹⁶, oplýval dobrotou a zcela se rozdával v péči o bližní.¹⁷ To však neznamená podbízet se Božimu lidu a kázat pod zorným úhlem toho, co posluchačům libě zní v uších.

Sliby ve Sdružení

4. § 1. Kněží a jáhni, kteří vytrvají ve svém pevném předsevzetí jít ve stopách sv. Dominika, aby o to pevněji mohli být spojeni s Kristem Veleknězem, skládají v určený čas v Řádu slib.

§ 2. Tímto úkonem, který vychází z živé víry a hlubšího vědomí milosti přijatého křtu a svěcení, slibují, že svůj život podřídí specifickým pravidlům vedoucím k dokonalosti, a stávají se tak syny sv. Dominika.

§ 3. Vědomí si svých slibů mají podle svých sil usilovat o to, aby žili v duchu evangelijních rad a blahoslavenství, aby tak mohli lépe spolupůsobit s milostí, kterou přijali vkládáním biskupových rukou.

5. § 1. Příslušnost ke Sdružení vybízí k hlubšímu duchu chudoby, takže kněží a jáhni, kteří žijí ve světě a jistě uznávají lidské hodnoty a stvořené věci jako Boží dary¹⁸, přesto umí užívat tyto dary moudře a přiměřeně vzhledem k pastoračnímu poslání jejich služby, aby mohli dospět k dobrovolné chudobě přiměřené jejich stavu, kterou se zjevněji připodobňují Kristu a stanou se pohotovějšími k posvátné službě.¹⁹

§ 2. Sliby ve Sdružení je uschopňují, aby ti, kteří složili slib celibátu, lépe rozuměli jeho zvláštní milosti a věrněji podle něj žili, neboť on je znamení a současně pobídka pastýřské lásky a zvláštní zdroj duchovní plodnosti ve světě²⁰, ba dokonce živoucí důkaz budoucího života, který sami v kázání zvěstují. U ženatých jáhnů také svátost manželství, která posvěcuje manželskou lásku a činí z ní účinné znamení oné lásky, jíž se Kristus vydává své Církvi svaté²¹, je Božím darem, a proto má živit duchovní život ženatého jáhna. Tato láska roste ctností manželské čistoty, která se

rozvíjí též odpovědným otcovstvím spolu s náležitým oceňováním manželky a určitou formou zdrženlivosti. Taková ctnost napomáhá zralému darování sebe sama, které se brzy projeví v podobě vykonávané služby.²²

§ 3. Sliby ve Sdružení jim také napomáhají, že jsou si plně vědomi, nakolik jejich společenství s biskupem a papežem zdokonaluje v jejich srdci pravou poslušnost, skrze niž v nich ctí autoritu Krista nejvyššího pastýře²³ a která je darem pro službu Církve svaté a pro upřímnou otevřenost vůči jejímu učitelskému úřadu²⁴.

Zdroje posvěcování

6. Hlavní zdroje, z nichž kněží a jáhni sv. Dominika čerpají pro růst a pokrok v kontemplaci a v apoštolátu, jsou:

§ 1. Posvátné úkony, které ve své pastorační službě denně konají, když je konají odpovídajícím způsobem a s velkým zanícením ve společenství s biskupem, ostatními kněžími a jáhny²⁵ a s celou dominikánskou rodinou, jejímiž členy se stali.

§ 2. Slovo Boží přijímané vnitřně s vírou při soukromé i veřejné četbě Písma svatého; jím se stávají učedníky božského Mistra a moudrosti Boží a jsou uschopňováni ke kázání v síle Boží²⁶.

§ 3. Každodenní důstojné slavení Mše svaté. Kněží, zatímco sami přinášejí Oběť v osobě Kristově, jsou zvláštním způsobem spojeni s tajemstvím smrti Páně a to je vybízí umrtvovat v sobě skutky těla a sebe sama přinášet v oběť za jim svěřené stáde²⁷. Rovněž tak jáhni ať se co nejčastěji činně účastní slavení Mše svaté.

§ 4. Každodenní důstojné slavení liturgie hodin, které je sjednocuje se vznešenou modlitbou Krista a Církve svaté za svět²⁸; ať jáhni při dodržení předpisů partikulárního práva slaví alespoň ranní a večerní chvály a o nedělích a svátcích pokud možno celé oficiem. Kněží a jáhni mají dovoleno používat dominikánský kalendář a liturgické texty schválené v Řádu, aby mohli ve společenství s celým Řádem lépe konat modlitbu Církve svaté a mít dokonaleji podíl na milosti a zásluhách Řádu.

§ 5. Každodenní prodlévání s Kristem v modlitbě, čímž následují příklad sv. Otce Dominika. O něm čteme, že ustavičně mluvil s Bohem nebo o Bohu²⁹, že nikdo nebyl v nočních hodinách vytrvalejší ve bdění a modlitbě a že měl zvyk velmi často strávit celou noc v kostele... modlil se tedy během noci a zůstával vzhůru³⁰. Každodenní rozjímání nechť konají věrně. Právě tak pravidelně, pokud možno jedenkrát za měsíc, ať konají rekolekci³¹. Nemohou-li se jí zúčastnit, ať věnují část dne rozjímání.

§ 6. Častější plodné přijímání svátosti smíření vedoucí k obrácení srdce. Také ať pěstují denní zpytování svědomí a velmi si váží duchovního vedení³².

§ 7. Studium Písma svatého, církevních Otců, dokumentů učitelského úřadu Církve svaté a děl z oboru teologie, především oné, kterou tak jasně a důkladně vyložil sv. Tomáš Akvinský.

§ 8. Úcta k Bohorodičce Panně Marii, která v našem Řádu nalezla výrazné vyjádření v posvátném růženci chápaném jako nazírání tajemství spásy společně

s Pannou Marií – nazírání života, smrti a zmrtvýchvstání Páně. Kněží a jáhni ať jsou vždycky věrni tomuto jednoduchému, ale moudrému a vznešenému způsobu modlitby, která je účinným nástrojem apoštolátu a mocnou zbraní proti působení ďábla.

§ 9. Zvláštní úcta vůči našemu sv. Otcí Dominikovi a zanícené napodobování jeho příkladu ve svatosti života, apoštolského ducha a touhy po spáse lidí; jeho horlivosti v modlitbě, v rozjímání, v usebrání mysli, v mlčení a v trvalém společenství s Bohem; také zvláštní úcta ke sv. Kateřině Sienské, slavné dceři Řádu a věrné služebnici a učitelce Církve svaté a současně nebeské patronce a ochránkyni našeho Sdružení; zbožná úcta ke svaté Zdislavě a ke všem svatým a blahoslaveným Řádu a následování jejich příkladu.

Život v Církvi a ve společenství

7. Ať kněží mají na paměti, že jim musí ležet na srdci starost o celou církev svatou. Jáhni ať si uvědomují, že jsou zvláštním způsobem spojeni s biskupem při výkonu svého úřadu³³, a ať spolupracují s kněžími, neboť jsou povoláni vést Boží lid ve společenství s nimi³⁴. To, co vyznačuje hluboký smysl a poslání toho, kdo přijímá jáhenství, je duch služby.³⁵ Proto ať jsou všichni ve spojení s biskupem vždy připraveni pracovat tam, kde to žádá větší pastorační nutnost.

8. Ať stále roste společenství kněží a jáhnů se svým biskupem; ať pečují o to, aby jej následovali s vytrvalou láskou, sdíleli s ním bolesti a radosti apoštolského působení a spolupracovali s ním s velkodušností a ve víře³⁶. Ať svítí našim kněžím a jáhnům v této oblasti příklad sv. Dominika, protože svatý patriarcha během celého svého života nosil ve svém srdci zvláštní úctu vůči posvátné hierarchii, zvláště k Svatému otcí.

9. § 1. Protože skrze jednotu svěcení a svého poslání v Církvi svaté jsou kněží mezi sebou spojeni hlubokým svátostným bratrstvím³⁷ a tvoří pod vlastním biskupem jediné presbyterium, mají si všichni jako bratři v kněžství, ať už diecézní či řádoví kněží, být navzájem nakloněni v niterné lásce a navzájem si pomáhat, jak modlitbou tak i v apoštolské spolupráci, aby byli spolupracovníky Pravdy³⁸. Také jáhni jsou mezi sebou spojeni svátostným bratrstvím na základě přijatého svěcení. Všichni přispívají k témuž dílu: budování Kristova těla pod autoritou biskupa ve spojení s papežem.³⁹

§ 2. Ovšem kněží a jáhni, kteří současně přijali i pravidla sv. Dominika, byt' nežijí v řádové komunitě, ať nezapomínají, že tvoří jednu větev dominikánské rodiny a patří ke specifickému Sdružení. Toto Sdružení ale musí být vždy živé, což se projevuje v pravidelném společném setkávání. Ať se také dle možnosti scházejí s bratřími dominikány, kteří je jistě rádi a radostně přijmou ve svých konventech a domech, takže budou mít podíl na milostech a dobrech řádu i viditelným způsobem.

10. § 1. Necht' také kněží a jáhni udržují srdečné a časté vztahy s našimi laiky. Mají upřímně uznávat a podporovat jejich důstojnost a vlastní úkol, který mají v poslání Církve svaté⁴⁰.

Ať nepolevují vůči nim ve výkonu své specifické služby pastýře a učitele. Dle příkladu svatého Dominika mají být obhájci a neohrožení bojovníci za pravdu, aby laici nebyli zmítáni větrem kdejakého učení.⁴¹

Trvalí jáhni mohou nadále pokračovat v účasti na životě místního sdružení laiků sv. Dominika a přispívat mu svou radou, nemají v něm však hlasovací právo, protože nejsou laici.

§ 2. Kněží a jáhni, kteří jsou součástí dominikánské rodiny, mají být podle svých možností nápomocni jako asistenti našim laickým sdružením, vést je na cestě dokonalosti a slovem a příkladem je přitahovat ke Kristu. Přitom jim však musí ponechat přiměřenou autonomii, která je jim podle jejich stanov přiznána. Provinciál jim v případě potřeby zajistí k této práci podmínky dohodou s místním biskupem.

HLAVA II.: STRUKTURA A ŘÍZENÍ SDRUŽENÍ KNĚŽÍ A JÁHNŮ

Přijetí a slib

11. § 1. Pro přijetí do Sdružení kněží a jáhnů sv. Dominika se vyžaduje souhlas většiny přítomných členů Sdružení na řádně svolaném setkání představeným Sdružení (dále jen představený).

§ 2. Pro přijetí ženatého jáhna do Sdružení se požaduje souhlas jeho manželky po jejím podrobném seznámení s těmito stanovami.

§ 3. Ženatí jáhni ať mají na paměti, že složili manželský slib, čímž na sebe vložili i povinnost vůči manželce a rodině. Jejich služba v Církvi svaté proto nesmí žádným způsobem manželský slib narušovat ani omezovat.

12. § 1. Kněží a jáhni jsou přijímáni do Sdružení zvláštním obřadem (obláčkou); tímto obřadem začíná noviciát, který trvá jeden rok, pokud řádový představený v této záležitosti neudělí z rozumných důvodů dispens, především u těch kněží a jáhnů, kteří před svěcením již žili v místních sdruženích laiků sv. Dominika.

§ 2. Po této přípravné fázi, která je nutná k poznání ducha řádu sv. Dominika a ke zkušenosti s ním, jsou kněží a jáhni připuštěni ke slibům, když k tomu dala souhlas většina přítomných členů Sdružení na setkání svolaném představeným.

§ 3. Noviciát může být platně prodloužen představeným až na dobu dvou let.

13. § 1. Těmito sliby, přijatými a potvrzenými Řádem jménem Církve svaté, se stávají kněží a jáhni plnohodnotné členy dominikánské rodiny a mají účast na jejich duchovních dobrech.

§ 2. Časný slib se skládá na určitou dobu, nejprve nejdéle na tři roky, nesmí však celkově přesáhnout šest let. Pokud jsou pro to důvody hodné zřetele, může být přijat slib rovnou až do smrti.

§ 3. Při skládání slibů necht' se použije následující formule: "Ke cti všemohoucího Boha Otce i Syna i Ducha svatého, blahoslavené Panny Marie a svatého Otce Dominika, já, N. N., slibuji před Tebou, N. N., představeným Sdružení kněží a jáhnů

svatého Dominika, a před tebou, promotorem pro dominikánské konsociace, v zastoupení magistra řádu bratří kazatelů, že chci žít podle stanov Sdružení kněží a jáhnů sv. Dominika po dobu „n“ let (až do smrti).”

Sdružení a jeho řízení

14. § 1. Sdružení kněží a jáhnů sv. Dominika je spojeno s Řádem a v oblasti jeho prospívání v dominikánském životě podléhá provinciálovi České dominikánské provincie a magistrovi řádu jako nejvyšší hlavě dominikánské rodiny a nástupci sv. Dominika. Toto podléhání není ovšem jurisdikční, kněží a jáhni jurisdikčně podléhají výhradně svému biskupovi.

Obvykle se však magistr řádu stará o všechna sdružení prostřednictvím svého generálního promotora a provinciál prostřednictvím promotora pro dominikánské konsociace (dále jen promotora), který má Sdružení odpovídajícím způsobem pravidelně navštěvovat a povzbuzovat v něm dominikánské duha.

§ 2. Obláčky a sliby přijímá představený nebo jeho delegát.

15. § 1. Sdružení je ve vnitřních záležitostech řízeno představeným.

§ 2. Představený svolává setkání Sdružení a předsedá mu; udržuje kontakt s řádovými přestavenými, dle možnosti podporuje členy Sdružení v jejich duchovním pokroku a pečuje o věrnost stanovám.

16. § 1. Přítomní členové Sdružení na řádně svolaném setkání volí ze svého středu prostou většinou hlasů svého představeného na dobu tří let. Tato volba podléhá potvrzení provinciálem po předchozím slyšení promotora.

§ 2. Představený s přítomnými členy na řádném setkání určuje četnost setkání, způsob jejich vedení, dobu, četnost a délku exercicií, modlitby za zemřelé bratry a vše, co se vztahuje k životu a pokroku Sdružení a co není zvláště určeno v těchto stanovách. Při všem jmenovaném je třeba slyšení názoru promotora.

17. § 1. Aby kněží a jáhni sv. Dominika své vlastní povinnosti nepřijímali jako otroci pod zákonem, nýbrž jako svobodní pod milostí⁴², prohlašuje se, že jednotlivá přestoupení pravidel nezakládají mravní vinu, nejsou-li uskutečněna se zlým úmyslem.

§ 2. Představený Sdružení může podle práva dispensovat od jednotlivých předpisů stanov, buď dočasně nebo trvale, usoudí-li tak před Pánem.

§ 3. Provinciál má moc zplatnit neplatně vykonané úkony Sdružení, zvláště ohledně přijetí a slibů.

¹ PO 3

² srov. Řím 12, 2

³ srov. PO 12

⁴ srov. PO 12

⁵ Řehole P. Theissinga, č. 7 a 21

⁶ Mk 16, 15

⁷ Sk 1, 8

⁸ modlitba bl. Jordána ke sv. Dominiku

⁹ Bl. Jordán Saský: Kniha o počátcích kazatelského řádu, č. 106

¹⁰ Bl. Jordán Saský: Kniha o počátcích kazatelského řádu, č. 34

¹¹ srov. 1 Tim 5, 17

¹² LG 28

¹³ PO 6

¹⁴ PO 3

¹⁵ srov. Flp 4, 8

¹⁶ srov. Řím 18, 15

¹⁷ Bl. Jordán Saský: Kniha o počátcích kazatelského řádu, č. 107

¹⁸ PO 17

¹⁹ PO 17

²⁰ PO 16

²¹ srov. Ef 5, 25

²² Direktář pro službu a život trvalých jáhnů 61

²³ PO 7

²⁴ srov. PO 7

²⁵ PO 13

²⁶ srov. 2 Kor 4, 7; PO 13

²⁷ srov. 1 Jan 5, 10; PO 13, 14

²⁸ srov. PO 13

²⁹ Akta svatořečení z Boloni, 15

³⁰ Bl. Jordán Saský: Kniha o počátcích kazatelského řádu, č. 105. 106

³¹ srov. PO 18

³² PO 18; srov. Direktář pro službu a život trvalých jáhnů 58

³³ KKC 1569

³⁴ Všeobecný řád formace trvalých jáhnů 8

³⁵ Direktář pro službu a život trvalých jáhnů 44

³⁶ srov. PO 7

³⁷ PO 8

³⁸ 3 Jan 8

³⁹ Direktář pro službu a život trvalých jáhnů 6; srov. PO 8

⁴⁰ PO 9

⁴¹ PO 9; srov. Ef 4, 14

⁴² sv. Augustin

Nejmilejší dčero, tyto věci jsem ti řekl, abys lépe poznala důstojnost, do níž jsem povýšil své správce. Já jsem je pomazal a nazývám je svými „kristy“, protože jsem jim udělil sebe samého, aby mě vám rozdělovali, a ustanovil jsem je vonnými květy mystického těla svaté Církve. Tuto důstojnost, kterou nemají andělé, jsem udělil lidem, právě těm, které jsem si vyvolil za zástupce a které považují za anděly. Mají totiž v tomto životě být anděly, protože mají být čistí, jako jsou čistí andělé.

Čistotu a lásku žádám od každé duše, stejně jako lásku ke mně a k bližnímu a všemnu pomoc, kterou může bližnímu prokázat, vytrvalou modlitbu a neustálé zalíbení v lásce, jak jsem ti vysvětloval na jiném místě, kde jsem se této věci věnoval. Ale od svých správců žádám větší čistotu a větší lásku ke mně a k bližnímu, aby udělovali tělo a krev mého jednorozeného Syna s vřelou láskou a palčivě toužili po spáse duší a slávě a chvále mého jména. (Sv. Kateřina Sienská, Dialog 113)

PROVINCIAL DOMINIKÁNŮ

P. Alvarez Kodeda OP
Husova 234/8, 110 00 Praha 1
☎/fax/zázn: 224 219 685
✉ provincial@op.cz

**MNIŠKY KAZATELSKÉHO
ŘÁDU**

S. M. Michaela Smrčková OP
Dolní Česká 1, 669 02 Znojmo
☎ 515 221 161
S. M. Pavla Dobalová OP
Lysolajské údolí 106/2
165 00 Praha 6
☎ 220 923 159
✉ monialesop@volny.cz

**ŘEHOLNÍ INSTITUT
ROZJÍMAVÝCH SESTER**

S. M. Terezie Eisnerová OP
Nám. bří Jandusů 21
104 00 Praha 10-Uhřetěves
☎ 267 712 611, 267 712 614
✉ sestryop@volny.cz

**ČESKÁ KONGREGACE
SESTER DOMINIKÁNEK**

S.M. Slavomíra Měříčková OP
Veveří 27, 602 00 Brno
☎ 541 214 846
✉ dominikanky.brno@world-
online.cz

Konvent sester dominikánek

Katolický domov studujících
Černá 14, 110 00 Praha 1
vrátnice KDS: ☎ 224 934 496
ředitelna: ☎/fax: 224 934 856
konvent sester: ☎ 224 934 655
✉ sestrycerna@op.cz
✉ kds@op.cz

DÍLO BLAŽENÉ ZDISLAVY

MUDr. Jitka Krausová
Komenského 4, 412 01 Lito-
měřice; ☎ 416 737 960

**SDRUŽENÍ KNĚŽÍ A JÁHNŮ
SV. DOMINIKA**

P. Antonín Damián Nohejl
Řím.-kat. farnost Praskolesy
čp. 33, 267 54 Praskolesy
☎ 311 510 682; ☎ 602 327 842
✉ adnohejl@razdva.cz

**MODERÁTOR LAICKÝCH
SDRUŽENÍ**

Dagmar Ester Kopecká
Na Zlíchově 221/8
152 00 Praha 5
☎/fax: 251 554 669
✉ ester@op.cz

KAZATELSKÉ STŘEDISKO

P. Pavel Mayer OP
Husova 8, 110 00 Praha 1
☎/fax: 224 219 685 (kancelář)
☎ 602 858 800
✉ pavel@op.cz

DOMINIKÁNSKÁ KNIHOVNA

Husova 8, Praha 1
výpůjčky jen do studovny:
Po a Út 10 – 14 h.
✉ oplibp@volny.cz

Nakladatelství KRYSTAL OP

Husova 8, 110 00 Praha 1
☎ 224 237 750
web: krystal.op.cz
✉ krystalop@volny.cz

RADIO VERITAS

P. Jan Rajlich OP
Husova 8, 110 00 Praha 1
☎ 224 218 439
✉ veritas@op.cz

**SALVE. Revue pro teologii
a duchovní život**

Velké nám. 35
500 01 Hradec Králové
☎ 495 513 329
✉ dominika@diecezezhk.cz

HNUTÍ PRO ŽIVOT ČR

Radim a Kateřina Ucháčovi
Hlubočepská 85/64
152 00 Praha 5
web: www.prolife.cz
✉ uchac@prolife.cz

**HNUTÍ SVĚTLO-ŽIVOT
(OÁZY)**

P. Jan Rajlich OP
web: oaza.op.cz
web: ain-karim.op.cz

SERVO o.p.s.

Daisy Zdislava Waldsteinová
Sněmovní 11, 118 00 Praha 1
☎ 602 367 505

Mons. DOMINIK DUKA OP

Biskupství královéhradecké
Velké nám. 35
500 01 Hradec Králové
☎ 495 513 329 (sekretář)
fax: 495 512 850
✉ duka@diecezezhk.cz

**PŘÍSPĚVKY NA VYDÁVÁNÍ
měsíčníku OPUSCULUM**

122918389/0800 (ČS)
var. symbol 332

DOMINIKÁNI NA INTERNETU

www.op.org – centrální strán-
ka dominikánů ve světě

www.op.cz – hlavní stránka
dominikánů v ČR (spravuje
Jan Jáchym Beneš)

kongregace.op.cz – Kongre-
gace sester dominikánek
(spravuje Martin Rosenbaum)

rozjimavesestry.op.cz –
Rozjímavé sestry sv.
Dominika (MR)

laici.op.cz – Sdružení laiků
sv. Dominika (MR)

kds.op.cz – Katolický domov
studujících, Praha (MR)

krystal.op.cz – Nakladatelství
Krystal OP s.r.o. (spravuje
Jiří Kopecký)

oliva.op.cz – knihkupectví
Oliva v Pražském klášteře
(JK)

jilji.op.cz – Klášter dominiká-
nů Praha (spravuje Petr
Chaloupský)

plzen.op.cz – Klášter domini-
kánů Plzeň (spravuje fr.
Cyprían Suchánek OP)

informace:

Jan Jáchym Beneš
✉ jachym@op.cz

Není jiné cesty ke kontemplaci Kristovy tváře než skrze naslouchání Duchu svatému, jenž je hlasem Otce, neboť „nikdo nezná Syna než Otec“ (Mt 11, 27). Poblíž Cesareje Filipovy, kde Petr vyznává svou víru, Ježíš upřesňuje zdroj jeho nesmírně jasné intuice takto: „Blahoslavený jsi, Šimone, synu Jonášův, protože ti to nezjevilo tělo a krev, ale můj nebeský Otec“ (Mt 16, 17). Zjevení shůry je tedy nezbytné a k jeho přijetí je nutné zaujmout postoj naslouchání: „Pouze *zkušenost ztišení a modlitby* otevírá vhodný horizont, v němž se může rozvinout a dozrát opravdové, odpovídající a autentické poznání tajemství.“ (Jan Pavel II., apoštolský list *Novo millennio ineunte*, č. 20)

Růženec je jedním z tradičních způsobů křesťanské modlitby, aplikované na kontemplaci Kristovy tváře. Papež Pavel VI. tuto modlitbu popsal takto: „Růženec, tato evangelijní modlitba soustředěná na tajemství spasi-
telného vtělení, je tedy modlitbou orientovanou ryze kristologicky. Jejím charakteristickým prvkem je totiž litanické opakování „Raduj se, Maria“, které je ustavičnou chválou Krista – konečného cíle andělova zvěstování i pozdravu matky Jana Křtitele: 'Požehnaný plod tvého těla' (Lk 1, 42). Dá se tedy říci, že opakování *Zdravasů* je osnovou, do níž je vetkávána kontempace tajemství: Ježíš, jehož jméno zaznívá v invokacích *Zdravasů*, je stejnou osobou, jakou předkládají růžencová tajemství, Syn Boží a Syn Panny.“ (Apoštolská exhortace *Marialis cultus*, č. 46)

Růženec nabízí klíč k snazšímu otevření našeho nitra vůči hlubokému a niternému poznání Krista. Můžeme jej nazvat *cestou Mariinou*. Je to cesta příkladu Panny z Nazareta, ženy naplněné vírou, mlčením a nasloucháním. Je to zároveň cesta mariánské zbožnosti, oživené vědomím nerozlučného svazku mezi Kristem a jeho nejsvětější Matkou: *Kristova tajemství* jsou v jistém smyslu také *tajemstvími Matky*, a to dokonce i tehdy, kdy Maria do událostí není přímo zapojena, neboť žije z Krista a pro Krista. Vyslovíme-li v modlitbě *Zdravas*, *Maria* slova anděla Gabriela a svaté Alžběty jako naše vlastní, vždy znovu pocítíme potřebu hledat u Marie, v jejím náručí a srdci „požehnaný plod jejího života“ (srov. Lk 1, 42)

Jan Pavel II., Rosarium Virginis Mariae 18, 24